

de Love, som skulde lette dem Byrderne, ikke en Gang kan blive enig om saadanne midlertidige Bestemmelser, som dog vilde bevirke, at man med mindre Misfornøjelse vilde modtage denne Lov. Misfornøjelse vil der komme mange Steder, det er sikkert. Jeg glæder mig over Loven for Skolens og Skolelærernes Skyld, men jeg beklager for Kommunernes Skyld, at det ikke er muligt, trods de mange Repræsentanter, de have her i Salen, at skaffe dem blot en midlertidig Hjælp.

Ordføreren (J. C. Christensen): Maa jeg til det ærede Medlem blot rette det Spørgsmaal: Hvis vi i Dag ingen Skolelov faa, hvorledes ville da de Kommuner være stillede, som have de mange industrielle Virksomheder? Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de efter den bestaaende Skolelov ville blive tvungne til at bygge ny Skoler og ansætte Lærere med en betydelig højere Lønning, og at de derved ville faa større Udgifter end efter denne Lov. Disse Kommuner ville ikke være værre stillede, hvis de faa denne Lov, tværtimod, de ville være heldigere stillede, thi de slippe med mindre Udgifter til Skolerne, som de ere nødte til at udvide, netop fordi Børnetallet stiger saa stærkt.

J. Hage: Da Forslagets Hovedbestemmelse gaar ud paa at indskrænke Børneantallet i Klasserne til 35—37 i Mod-sætning til 50 nu, er det mig vanskeligt at forstaa, selv om man indretter Forskoler, at Udgifterne ville blive mindre. Jeg er overbevist om, at man, naar denne Lov vedtages, vil blive nødt til at opføre ny Skoler.

N. J. Larsen: Naar den ærede Ordfører (J. C. Christensen) forsikrer, at han ingen Underhaandsaftaler har truffet, bør hans Ord selvfølgelig staa til Troende. Det bliver saa kun et meget mærkværdigt og indtil videre ganske uforklarligt Træf, at man allerede i Lørdags Morges, inden det afgørende Fællesudvalgsmøde havde fundet Sted, kunde læse i et Organ, der jævnligt optræder som den ærede Ordførers Monitor, at Skolelovssagen var afgjort mellem Tingene, og hvorledes Forligsvilkaarene vare. Jeg kan for Øjeblikket ikke tænke mig anden Forklaring, end at det paagældende Organ maa være i Besiddelse af visse profetiske Evner. Saa spurgte den ærede Ordfører mig, hvorfor jeg ikke havde sagt det før, som jeg har sagt her i Dag. Grunden dertil er simpelthen den, at jeg

har stolet paa de stærke og bestemte Udtalelser fra ham og hans Partifæller om, at Klarhed over Kommunernes Retsstilling var et uundgaeligt Vilkaar for en ny Skolelov. Der var ingen Anledning for mig til at fremkomme med mine Bemærkninger, saa længe jeg havde denne Tillid; først nu er det mig klart, at det Program, de Herrer tidligere have forkyndt, er gaaet i Vadsken. Naar det dernæst siges, at jeg flere Gange har stemt for det foreliggende Forslag, skal jeg oplyse, at da Forslaget første Gang kom frem i Fjor fra Fællesudvalget, var jeg ikke til Stede her i Byen; jeg var til Vælgermøder i min Kreds. Havde jeg været til Stede, skulde jeg ikke have undladt at fremsætte mine Indvendinger mod Forslaget. Men at tage Ordet imod det i denne Samling, saa længe Forslaget kun forelaa for os som Forhandlingsgrundlag, kunde allerede af den Grund ikke falde mig ind, at jeg som sagt stode paa, at den ærede Ordfører vilde indfri sit Løfte om at værgе Kommunernes Ret.

Ordføreren (J. C. Christensen): Det ærede Medlem har stemt for denne Bestemmelse ved 3dje Behandling af Loven. Det var en endelig Vedtagelse, det ærede Medlem kunde ikke vide, om Landstinget ikke tog Lorforslaget, som det da var, og da førte det ærede Medlem ikke Tale om at ændre Bestemmelsen i § 16. Det ærede Medlem stemte ligeledes for Lovforslaget ved eneste Behandling. Det ærede Medlem kan ikke komme bort derfra ved en Henvisning til, at han troede, at Ordføreren vilde lave om paa det, som vi alle stod og stemte for.

M. Madsen: I Anledning af den Bemærkning, der faldt fra den ærede Ordfører om en mulig Forstaaelse, forinden Fællesudvalget blev nedsat, og om, at der i alt Fald var flere Kommuner i denne Sal, der vidste, at han ikke har villet indlade sig paa saadanne Forhandlinger, vil jeg blot udtale, at jeg, da jeg nærer den Opfattelse, at Basis for Bilæggelsen af slige Uoverensstemmelser lettest findes, naar ledende Mænd fra begge Ting faa Lejlighed til personlig at udtale sig om Spørgsmaalet indbyrdes, har søgt at faa den ærede Ordfører til at fremkomme med den Art Udtalelser, men at jeg ikke har kunnet faa den ærede Ordfører dertil. Dernæst søgte jeg at faa blot en Antydning af, hvorledes en Udjævning kunde finde Sted, men har ikke opnaaet noget som helst i den Retning. Da jeg har